

ثبت لحظه‌های ناب و گذرای روزهای زندگی

مریم زندگی: من با مدد از احساس و اندیشه‌ام به عدسی دوربین می‌نگرم

عکاسی هنر ثبت لحظه‌های ناب و گذرای روزها و لحظه‌های زندگی است، ثبت رویدادها و حادثه‌ها، ثبت دیدنی‌ها و زیبایی‌ها، ثبت زمان است که هرگز به عقب بازمی‌گردد و عکاسی در واقع ثبات چنین گذری است.

فصل نامه هنر به سهم خود هر چند اندک و ناچیز صفحاتی را در هر شماره به بازدید و بازیافتن این هنر اختصاص داده است، گاه با مدد از عکسهای هنرمندان عکاس خارجی و گاه عکاسان هنرمند سرزمین خودمان. بهر تقدیر غرض ارج نهادن بر این هنر و آشنائی به ارزش‌های فراخور تحسین آن است.

● مریم زندگی نخستین بار کار با دوربین عکاسی را در سال ۱۳۴۸ آغاز کرد. چندی پیش از این تلاش و آشنائی نگذشته بود که باتوجه به علاقه و پشتکاری که در کار با دوربین و گرفتن عکسهای مختلف از خود نشان داد، توانست

موقعیت خود را به عنوان عکاسی حرفه‌ای تثبیت کند.

■ وی بیشترین تجربه را همزمان با کار در قسمت انتشارات تلویزیون آموخت، هم در طی این مدت توانست بیش از چهار نمایشگاه انفرادی از عکس‌هایش برپا دارد و نیز در سه نمایشگاه گروهی شرکت جوید.

مریم زندی با برپائی و شرکت در این نمایشگاه‌ها هر زمان کوشید تا دیدگاه‌های تازه و تجربه‌های پر بار خود را در کار عکس به معرض نمایش گذارد.

اما فعالیت چشمگیر و درعین حال گسترده او در کار عکاسی را باید مربوط به دوران بعد از پیروزی انقلاب اسلامی دانست، از آن جمله می‌بایست به نمایشگاه عکس «زن همگام با انقلاب» اشاره کرد، که عکسهای موفق را می‌شد در آنجا یافت. و همچنین شرکت در نمایشگاه گروهی «گزارشی از انقلاب» و کودک، ایمان، رهائی در موزه هنرهای معاصر که عکسهای او اغلب از ویژگی نسبتاً قابل توجه‌ای برخوردار بود.

■ مریم زندی معتقد است که عکاسی را باید با مدد از ذوق و تجربه و کار فراوان آموخت، هم بدین دلیل او معلم و مربی اصلی خودش را کار و تلاش مداوم خود می‌داند.

وی با آنکه در زمینه عکسهای سیاه و سفید و رنگی توأمان کار کرده است، اما در مجموع کارهای زیادتری در زمینه سیاه و سفید ارائه داده است، شاید بدین سبب است که اغلب او را با عکسهای سیاه و سفید بازشناخته‌اند تا عکسهای رنگی و مهم‌تر تمایل خود عکاس به عکسهای

سیاه و سفید است که به روایت خودش زمینه مناسبی دارد برای بیان و بازگو کردن احساس.

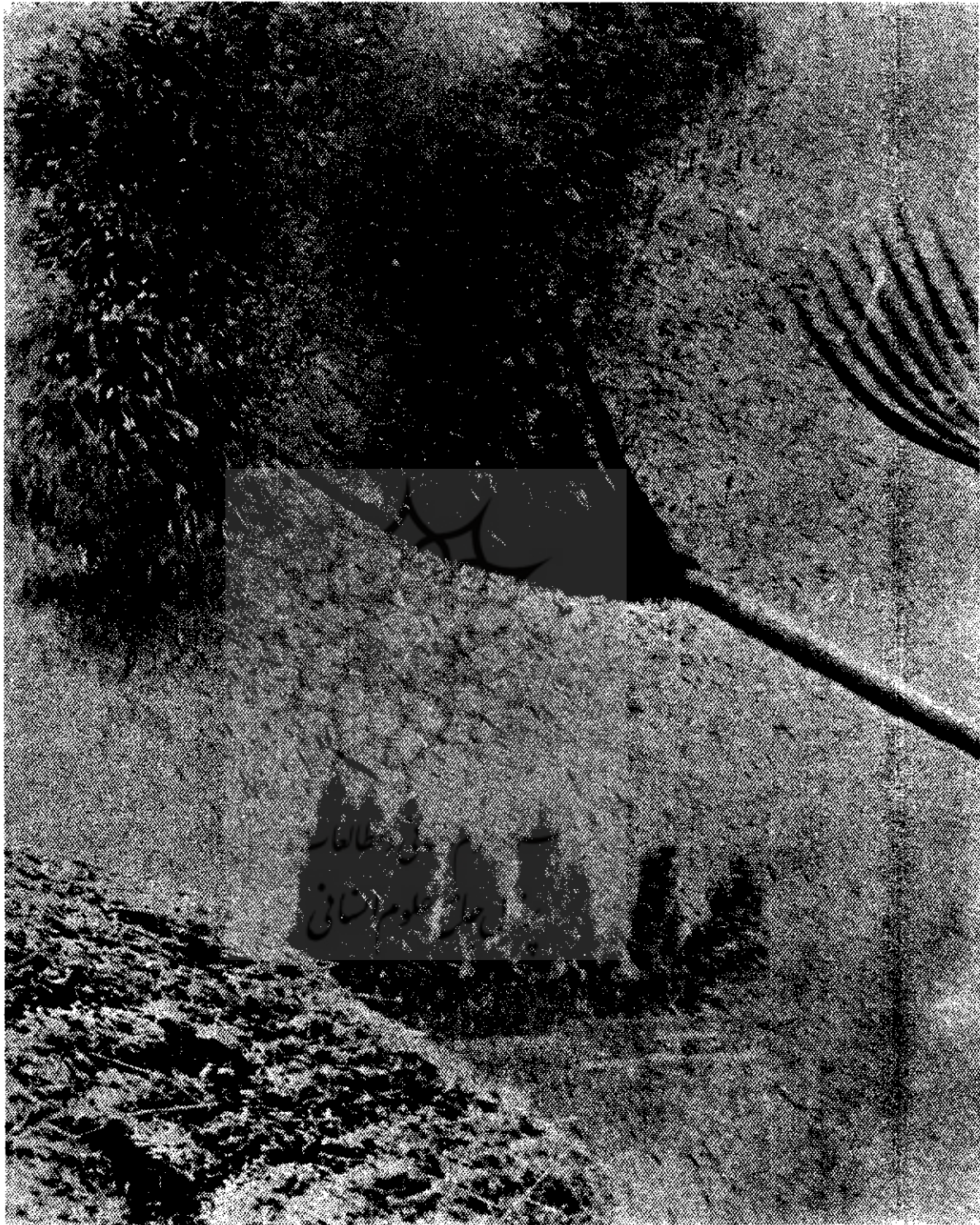
■ او تولد دوباره عکاسی و رونق اصلی این هنر را مدیون دوران بعد از پیروزی انقلاب اسلامی می‌داند، چرا که در طی این مدت زمان بسیاری استعدادها در زمینه هنر عکاسی شکوفا شده و خیلی از عکاسان گمنام و آماتور، با استفاده از امکانات گوناگون، هم اینک عکاسان حرفه‌ای و موفق شده‌اند.

■ مریم زندی خود را بی اطلاع از مسایل فنی و تکنیک‌های عکاسی می‌شمارد و تاکید بر این نکته دارد که هنگام گرفتن عکس با مدد از احساس و اندیشه‌اش به عدسی دوربین می‌نگرد تا معلومات تکنیکی و قراردادی. سوژه عکس‌های او بسیار متنوع و گوناگون است هم بدین دلیل هرگز سوژه‌ای خاص را دنبال نکرده است. او ثبات لحظه‌هائی است که گاه به گونه‌ای تصادفی با آن برخورد کرده است از آدمها گرفته تا گل و گیاه اما موفق‌ترین نگاه عکاس را باید به کار در زمینه روستا نسبت داد و کند و کاو پر عاطفه و سراسر و لطف زیبایی او در شناخت مهر مادر و فرزند، شاید بتوان گفت که راه یافتن به چنین دقایق و لحظه‌های ظریف و زیبا، تنها می‌تواند از اندیشه یک مادر که خود در بند چنین احساسات و عواطفی است برآید.

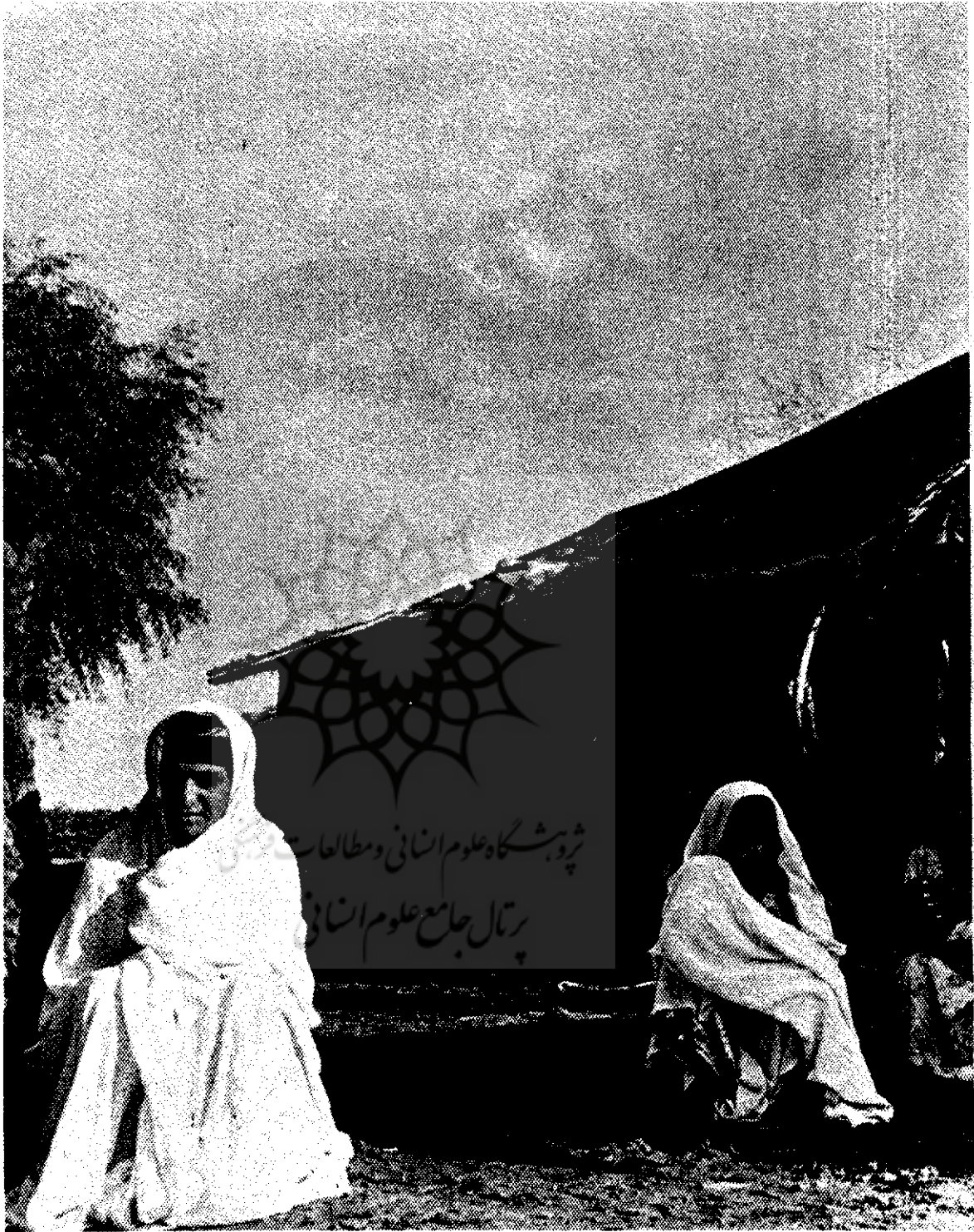
مریم زندی سوای کارهای یاد شده، کار در زمینه ترکمن صحرا را نیز بعد از چهارده سال کار با موفقیت ارائه داده است. او را در مجموع باید عکاسی پرکار که حرفه‌اش را می‌شناسد و در تجربه آموزی دمی از تلاش باز نمی‌ماند، شمرد. با آرزوی موفقیت او.

پرویشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

